

31

אֶמֹר Emor

Leviticus 21:1-24:23

21

- 1 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם
לנפש לא־יטמא בעמיו:

1 said to Moses: Speak to the priests, the sons of Aaron, and say to them: None shall defile himself for any [dead] person among his kin,
- 2 כי אם־לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבגו ולבתו ולאחיו:

2 except for the relatives that are closest to him: his mother, his father, his son, his daughter, and his brother;
- 3 ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא־היתה לאיש לה יטמא:

3 also for a virgin sister, close to him because she has not become someone's [wife], for her he may defile himself.
- 4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו:

4 But he shall not defile himself as a kinsman by marriage,* and so profane himself.
- 5 לא־[יקרחו] (יקרחה) קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת:

5 They shall not shave smooth any part of their heads, or cut the side-growth of their beards, or make gashes in their flesh.
- 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את־אשׁי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש:

6 They shall be holy to their God and not profane the name of their God; for they offer יהוה's offerings by fire, the food of their God, and so must be holy.
- 7 אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כִּי־קדש הוא לאלהיו:

7 They shall not take [into their household as their wife] a woman defiled by harlotry, nor shall they take one divorced from her husband. For they are holy to their God
- 8 וקדשתו כִּי־את־לחם אלהיה הוא מקריב קדש יהיה־לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם:

8 and you must treat them as holy, since they offer the food of your God; they shall be holy to you, for I יהוה who sanctify you am holy.
- 9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את־אביה היא מחללת באש תשרף:

9 When the daughter of a priest defiles herself through harlotry, it is her father whom she defiles; she shall be put to the fire.
- 10 והכהן הגדול מאתיו אשר־יוצק על־ראשו | שמן המשחה ומלא את־ידו ללבש את־הבגדים את־ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם:

10 The priest who is exalted above his fellows, on whose head the anointing oil has been poured and who has been ordained to wear the vestments, shall not bare his head* or rend his vestments.
- 11 ועל כל־נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא:

11 He shall not go in where there is any dead body; he shall not defile himself even for his father or mother.
- 12 ומן־המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה:

12 He shall not go outside the sanctuary and profane the sanctuary of his God, for upon him is the distinction of the anointing oil of his God, Mine יהוה's.
- 13 והוא אשה בתולה יקח:

13 He may take [into his household as his wife] only a woman who is a virgin.

- 14 A widow, or a divorced woman, or one who is degraded by harlotry—such he may not take. Only a virgin of his own kin may he take as his wife—
- 15 that he may not profane his offspring among his kin, for I הוהי have sanctified him.
- 16 וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- 17 Speak to Aaron and say: No man of your offspring throughout the ages who has a defect shall be qualified to offer the food of his God.
- 18 No one at all who has a defect shall be qualified: no man who is blind, or lame, or has a limb too short or too long;*
- 19 no man who has a broken leg or a broken arm;
- 20 or who is a hunchback, or a dwarf, or who has a growth in his eye, or who has a boil-scar, or scurvy, or crushed testes.
- 21 No man among the offspring of Aaron the priest who has a defect shall be qualified to offer יהוה's offering by fire; having a defect, he shall not be qualified to offer the food of his God.
- 22 He may eat of the food of his God, of the most holy as well as of the holy;
- 23 but he shall not enter behind the curtain or come near the altar, for he has a defect. He shall not profane these places sacred to Me, for I הוהי have sanctified them.
- 24 Thus Moses spoke to Aaron and his sons and to all the Israelites.
- אִלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה וְחַלְלָה זָלָה אֶת־אִלָּהּ לֹא יִקַּח כִּי אִם־בְּתוּלָה מִעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה:
- וְלֹא־יַחְלִיל זֶרְעוֹ בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ:
- וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרְעֲךָ לְדֹרֹתֶם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרָב לְהַקְרִיב לַחֵם אֱלֹהָיו:
- כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרָב אִישׁ עֵוִי אִו פֶּסֶח אִו חֲרָם אִו שְׂרוּעַ:
- אִו אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ שֶׁבֶר רֵגֶל אִו שֶׁבֶר יָד:
- אִו גִּבָּן אִו־לֵק אִו תְּבַלָּל בְּעֵינָיו אִו גֶּרֶב אִו יִלְפֶּת אִו מְרוּחַ אֲשָׁךְ:
- כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יֵגֶשׁ לְהַקְרִיב אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה מוֹם בּוֹ אֶת לַחֵם אֱלֹהָיו לֹא יֵגֶשׁ לְהַקְרִיב:
- לַחֵם אֱלֹהָיו מִקְדָּשֵׁי הַקֹּדֶשִׁים וּמִן־הַקֹּדֶשִׁים יֹאכַל:
- אֲךְ אֶל־הַפְּרֻכָּת לֹא יָבֹא וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יֵגֶשׁ כִּי־מוֹם בּוֹ וְלֹא יַחְלִיל אֶת־מִקְדָּשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם:
- וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

22

- 1 וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- 2 Instruct Aaron and his sons to be scrupulous about the sacred donations that the Israelite people consecrate to Me, lest they profane My holy name, Mine, הוהי.
- 3 Say to them: Throughout the ages, if any man among your offspring, while in a state of impurity, partakes of any sacred donation that the Israelite people may consecrate to הוהי, that person shall be cut off from before Me: I am הוהי.
- דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְיִנְזְרוּ מִקְדָּשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַחְלִילוּ אֶת־שֵׁם קֹדֶשִׁי אֲשֶׁר הֵם מְקַדְּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה:
- אָמַר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל־אִישׁ | אֲשֶׁר־יִקְרָב מִכָּל־זֶרְעֲכֶם אֶל־הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטִמְּאוּהוּ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִלִּפְנֵי יְהוָה:

- 4 No man of Aaron's offspring who has an eruption or a discharge* shall eat of the sacred donations until he is pure. If one touches anything made impure by a corpse, or if a man has an emission of semen,*
- 5 or if a man touches any swarming thing by which he is made impure or any human being by whom he is made impure—whatever his impurity—
- 6 the person who touches such shall be impure until evening and shall not eat of the sacred donations unless he has washed his body in water.
- 7 As soon as the sun sets, he shall be pure; and afterward he may eat of the sacred donations, for they are his food.
- 8 He shall not eat anything that died or was torn by beasts, thereby becoming impure: I am יהוה.
- 9 They shall keep My charge, lest they incur guilt thereby and die for it, having committed profanation: I יהוה consecrate them.
- 10 No lay person shall eat of the sacred donations. No bound or hired laborer of a priest shall eat of the sacred donations;
- 11 but a person who is a priest's property by purchase may eat of them; and those that are born into his household may eat of his food.
- 12 If a priest's daughter becomes a layman's [wife], she may not eat of the sacred gifts;
- 13 but if the priest's daughter is widowed or divorced and without offspring, and is back in her father's house as in her youth, she may eat of her father's food. No lay person may eat of it:
- 14 but if any such party eats of a sacred donation unwittingly, the priest shall be paid for the sacred donation, adding one-fifth of its value.
- 15 But [the priests] must not allow the Israelites to profane the sacred donations that they set aside for יהוה,
- 16 or to incur guilt requiring a penalty payment, by eating such sacred donations: for it is I יהוה who make them sacred.
- 17 יהוה spoke to Moses, saying:
- אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צְרוּעַ אוֹ זָב בִּקְדָּשִׁים לֹא יֹאכַל עֵד
אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִנָּלַע בְּכָל־טִמְאָה־נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־תִּצָּא מִמֶּנּוּ
שִׁכְבַּת־זָרַע:
- אוֹ־אִישׁ אֲשֶׁר יִזַּע בְּכָל־שֹׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ אוֹ בְּאֶדָם אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ
לְכָל טִמְאָתוֹ:
- נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע־בָּהּ וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכַל מִן־הַקְּדָּשִׁים כִּי
אִם־רָחַץ בַּשֶּׁוּי בַּמַּיִם:
- וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר וְאַחֲרָיִם יֹאכַל מִן־הַקְּדָּשִׁים כִּי לַחֲמֹהּ הוּא:
- נִבְלָה וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטִמְאָה־בָּהּ אֲנִי יְהוָה:
- וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמְרָתִי וְלֹא־יִשְׁאוּ עָלֵיו חֲטָא וּמָתוּ בּוֹ כִּי יַחֲלִלְהוּ
אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשָׁם:
- וְכָל־זָר לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב כְּהֵן וְשֹׂכִיר לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ:
- וְכֹהֵן כִּי־יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כִּסְפוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וַיֵּלֶיד בֵּיתוֹ הֵם
יֹאכְלוּ בְּלַחֲמֹהּ:
- וּבִת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִוא בְּתֵרוּמַת הַקְּדָּשִׁים לֹא תֹאכַל:
- וּבִת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וְשׁוֹבָה אֶל־בֵּית
אָבִיהָ כְּנַעוּלֶיהָ מִלְּחָם אָבִיהָ תֹאכַל וְכָל־זָר לֹא־יֹאכַל בּוֹ:
- וְאִישׁ כִּי־יֹאכַל קֹדֶשׁ בְּשֹׁגְגָה וַיִּסָּף חֲמִשִּׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן
אֶת־הַקֹּדֶשׁ:
- וְלֹא יַחֲלִלוּ אֶת־קֹדֶשִׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר־יָרִימוּ לַיהוָה:
- וְהָשִׂיאוּ אוֹתָם עֲנֹן אֲשֶׁמָּה בְּאֶכְלָם אֶת־קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה
מִקְדָּשָׁם:
- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

- 18 Speak to Aaron and his sons, and to all the Israelite people, and say to them: When any person of the house of Israel or of the strangers in Israel presents a burnt offering as the offering for any of the votive or any of the freewill offerings that they offer to יהוה, it must, to be acceptable in your favor, be a male without blemish, from cattle or sheep or goats.
- 19 You shall not offer any that has a defect, for it will not be accepted in your favor.
- 20 And when any party offers, from the herd or the flock, a sacrifice of well-being to יהוה for an explicit* vow or as a freewill offering, it must, to be acceptable, be without blemish; there must be no defect in it.
- 21 Anything blind, or injured, or maimed, or with a wen, boil-scar, or scurvy—such you shall not offer to יהוה; you shall not put any of them on the altar as offerings by fire to יהוה.
- 22 You may, however, present as a freewill offering an ox or a sheep with a limb extended or contracted; but it will not be accepted for a vow.
- 23 You shall not offer to יהוה anything [with its testes] bruised or crushed or torn or cut. You shall have no such practices* in your own land, nor shall you accept such [animals] from a foreigner for offering as food for your God, for they are mutilated, they have a defect; they shall not be accepted in your favor.
- 24 יהוה spoke to Moses, saying:
- 25 When an ox or a sheep or a goat is born, it shall stay seven days with its mother, and from the eighth day on it shall be acceptable as an offering by fire to יהוה.
- 26 However, no animal from the herd or from the flock shall be slaughtered on the same day with its young.
- 27 When you sacrifice a thanksgiving offering to יהוה, sacrifice it so that it may be acceptable in your favor.
- 28 It shall be eaten on the same day; you shall not leave any of it until morning: I am יהוה.
- 29 You shall faithfully observe My commandments: I am יהוה.
- דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֵישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קֹרְבָנוֹ לְכָל־נִדְבֵיהֶם וּלְכָל־נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה לַעֲלֹה:
- לְרֹצְנֶכֶם תָּמִים זָכָר בְּבָקָר בְּכֶשֶׂבִים וּבְעֻזִּים:
- כָּל אֲשֶׁר־כּוֹ מוּם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרֹצֹן יִהְיֶה לָכֶם:
- וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב זִבְח־שְׁלָמִים לַיהוָה לְפֶלֶא־נִדָּר אוֹ לְנִדְבָה בְּבָקָר אוֹ בְּצֹאן תָּמִים יִהְיֶה לְרֹצֹן כָּל־מוּם לֹא יִהְיֶה־כּוֹ:
- עֹרָתוֹ אוֹ שִׁבּוֹר אוֹ־חֲרוּץ אוֹ־יִצְלָת אוֹ גֶּרֶב אוֹ יִלְפַת לֹא־תִקְרִיבוּ אֵלָה לַיהוָה וְאֲשֶׁה לֹא־תִתְּנוּ מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה:
- וְשׁוֹר וְשֶׂה שְׂרוּעַ וּקְלוֹט נִדְבָה תַעֲשֶׂה אוֹתוֹ וּלְנִדָּר לֹא יִרְצֶה:
- וּמַעֲוֹךְ וְכַתוּת וְנִתְיוֹק וְכָלוּת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאֲרָצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ:
- וּמִיד בְּגִינָךְ לֹא תִקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֲלָהָה כִּי מִשְׁחָתָם בָּהֶם מוּם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֶם:
- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תָּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי נוֹחֲלָאָה יִרְצָה לְקָרְבָן אֲשֶׁה לַיהוָה:
- וְשׁוֹר אוֹ־שֶׂה אוֹתוֹ וְאֶת־בָּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בַּיּוֹם אֶחָד:
- וְכִי־תִזְבְּחוּ זִבְח־תּוֹדָה לַיהוָה לְרֹצְנֶכֶם תִּזְבְּחוּ:
- בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכַל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אָנֹכִי יְהוָה:
- וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אָנֹכִי יְהוָה:

- 32 וְלֹא תִחַלְלֵנִי אֶת־שֵׁם קֹדֶשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: You shall not profane My holy name, that I may be sanctified in the midst of the Israelite people—I who sanctify you,
- 33 הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לַהֲיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: I who brought you out of the land of Egypt to be your God, I

23

- 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 1 spoke to Moses, saying:
- 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי: 2 Speak to the Israelite people and say to them: These are My fixed times, the fixed times of which you shall proclaim as sacred occasions.
- 3 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שְׁבִתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם: 3 On six days work may be done, but on the seventh day there shall be a sabbath of complete rest, a sacred occasion. You shall do no work; it shall be a sabbath of throughout your settlements.
- 4 אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: 4 These are the set times of the, the sacred occasions, which you shall celebrate each at its appointed time:
- 5 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בָּאֲרֻבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֶרְבִים פֶּסַח לַיהוָה: 5 In the first month, on the fourteenth day of the month, at twilight, there shall be a passover offering to the,
- 6 וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה תֵּג המִּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ: 6 and on the fifteenth day of that month the's Feast of Unleavened Bread. You shall eat unleavened bread for seven days.
- 7 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: 7 On the first day you shall celebrate a sacred occasion: you shall not work at your occupations.
- 8 וְהִקְרַבְתֶּם אֶשָׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: 8 Seven days you shall make offerings by fire to the. The seventh day shall be a sacred occasion: you shall not work at your occupations.
- 9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 9 spoke to Moses, saying:
- 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קִצְרָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת־עֹמֶר רִאשִׁית קִצְרְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן: 10 Speak to the Israelite people and say to them: When you enter the land that I am giving to you and you reap its harvest, you shall bring the first sheaf of your harvest to the priest.
- 11 וְהִנִּיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְוֹנְכֶם מִמִּחֲרַת הַשַּׁבָּת זִנְיָפוֹ הַכֹּהֵן: 11 He shall elevate the sheaf before the for acceptance in your behalf; the priest shall elevate it on the day after the sabbath.
- 12 וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בִּרְשֹׁנָתוֹ לַעֲלֹה לַיהוָה: 12 On the day that you elevate the sheaf, you shall offer as a burnt offering to the a lamb of the first year without blemish.

- 13 The meal offering with it shall be two-tenths of a measure of choice flour with oil mixed in, an offering by fire of pleasing odor to יהוה; and the libation with it shall be of wine, a quarter of a hin.
- 14 Until that very day, until you have brought the offering of your God, you shall eat no bread or parched grain or fresh ears;* it is a law for all time throughout the ages in all your settlements.
- 15 And from the day on which you bring the sheaf of elevation offering—the day after the sabbath—you shall count off seven weeks. They must be complete:
- 16 you must count until the day after the seventh week—fifty days; then you shall bring an offering of new grain to יהוה.
- 17 You shall bring from your settlements two loaves of bread as an elevation offering; each shall be made of two-tenths of a measure of choice flour, baked after leavening, as first fruits to יהוה.
- 18 With the bread you shall present, as burnt offerings to יהוה, seven yearling lambs without blemish, one bull of the herd, and two rams, with their meal offerings and libations, an offering by fire of pleasing odor to יהוה.
- 19 You shall also offer one he-goat as a sin offering and two yearling lambs as a sacrifice of well-being.
- 20 The priest shall elevate these—the two lambs*—together with the bread of first fruits as an elevation offering before יהוה; they shall be holy to יהוה, for the priest.
- 21 On that same day you shall hold a celebration; it shall be a sacred occasion for you; you shall not work at your occupations. This is a law for all time in all your settlements, throughout the ages.
- 22 And when you reap the harvest of your land, you shall not reap all the way to the edges of your field, or gather the gleanings of your harvest; you shall leave them for the poor and the stranger: I יהוה am your God.
- 23 וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- 24 Speak to the Israelite people thus: In the seventh month, on the first day of the month, you shall observe complete rest, a sacred occasion commemorated with loud blasts.
- ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין:
- ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד־עצם היום הזה עד הביאכם את־קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם:
- וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את־עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה:
- עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה:
- ממושבתיכם תביאו | לחם תנופה שתיים שני עשרונים סלת תהינה תמץ תאפינה בכורים ליהוה:
- והקרבתם עלי־הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן־בקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח־ניחח ליהוה:
- ועשיתם שעיר־עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:
- והניף הכהן | אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על־שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן:
- וקראתם בעצם | היום הזה מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל־מושבתיכם לדרתיכם:
- ובקצרכם את־קציר ארצכם לא־תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגל תעזב אתם אני יהוה אלהיכם:

- 25 You shall not work at your occupations; and you shall bring an offering by fire to הוהי.
- 26 וידבר יהוה אלימשה לאמר: הוהי spoke to Moses, saying:
- 27 Mark, the tenth day of this seventh month is the Day of Atonement. It shall be a sacred occasion for you: you shall practice self-denial, and you shall bring an offering by fire to הוהי;
- 28 you shall do no work throughout that day. For it is a Day of Atonement, on which expiation is made on your behalf before your God הוהי.
- 29 Indeed, any person who does not practice self-denial throughout that day shall be cut off from kin;
- 30 and whoever does any work throughout that day, I will cause that person to perish from among the people.
- 31 Do no work whatever; it is a law for all time, throughout the ages in all your settlements.
- 32 It shall be a sabbath of complete rest for you, and you shall practice self-denial; on the ninth day of the month at evening, from evening to evening, you shall observe this your sabbath.
- 33 וידבר יהוה אלימשה לאמר: הוהי spoke to Moses, saying:
- 34 Say to the Israelite people: On the fifteenth day of this seventh month there shall be the Feast of Booths* to הוהי, [to last] seven days.
- 35 The first day shall be a sacred occasion: you shall not work at your occupations;
- 36 seven days you shall bring offerings by fire to הוהי. On the eighth day you shall observe a sacred occasion and bring an offering by fire to הוהי; it is a solemn gathering:* you shall not work at your occupations.
- 37 Those are the set times of הוהי that you shall celebrate as sacred occasions, bringing offerings by fire to הוהי —burnt offerings, meal offerings, sacrifices, and libations, on each day what is proper to it—
- 38 apart from the sabbaths of הוהי, and apart from your gifts and from all your votive offerings and from all your freewill offerings that you give to הוהי.
- כל־מלאכת עבודה לא תעשו והקרבנותם אשה ליהוה:
- אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא־קדש יהיה לכם וענייתם את־נפשתיכם והקרבנותם אשה ליהוה:
- וכל־מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם:
- כי כל־הנפש אשר לא־תעלה בעצם היום הזה ונקרתה מעמיה:
- וכל־הנפש אשר תעשה כל־מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את־הנפש ההוא מקרב עמה:
- כל־מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרת־יכם בכל משבתיכם:
- שבת שבתון הוא לכם וענייתם את־נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד־ערב תשבתו שבתכם:
- ידבר יהוה אלימשה לאמר:
- דבר אל־בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבועת ימים ליהוה:
- ביום הראשון מקרא־קדש כל־מלאכת עבודה לא תעשו:
- שבועת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא־קדש יהיה לכם והקרבנותם אשה ליהוה עצרת הוא כל־מלאכת עבודה לא תעשו:
- אלה מועדי יהוה אשר־תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר־יום ביומו:
- מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל־נדריכם ומלבד כל־נדבותיכם אשר תתנו ליהוה:

- 39 אֲךָ בַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאָת הָאָרֶץ תִּחְגְּזוּ אֶת־יְהוָה שְׁבַעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁבִתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שְׁבִתוֹן:
- 40 וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ־עֵבֶת וְעֵרְבֵי־נַחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שְׁבַעַת יָמִים:
- 41 וְחִגַּגְתֶּם אֹתוֹ חֹג לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תִחְגְּזוּ אֹתוֹ:
- 42 בַּסֵּכֶת תִּשְׁכְּבוּ שְׁבַעַת יָמִים כָּל־הָאֻזָּרוֹחַ בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁכְּבוּ בַסֵּכֶת:
- 43 לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֵּכֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
- 44 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מִצְוֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- 40 On the first day you shall take the product of hadar* trees, branches of palm trees, boughs of leafy* trees, and willows of the brook, and you shall rejoice before your God הוהי seven days.
- 41 You shall observe it as a festival of הוהי for seven days in the year; you shall observe it in the seventh month as a law for all time, throughout the ages.
- 42 You shall live in booths seven days; all citizens in Israel shall live in booths,
- 43 in order that future generations may know that I made the Israelite people live in booths when I brought them out of the land of Egypt—I, your God הוהי.
- 44 So Moses declared to the Israelites the set times of הוהי.

24

- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 1 הוהי spoke to Moses, saying:
- 2 צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֵיהֶם שֶׁמֶן זַיִת כְּתִית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:
- 3 אַהֲרֹן יִצְרֶה אֹתוֹ אֵהָרֹן מִעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:
- 4 הוהי spoke to Moses, saying:
- 5 וְלִקַּחְתָּ סֹלֶת וְאַפִּיתָ אֹתָהּ שֶׁתִּים עֲשֶׂהָ חֲלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרִים יִהְיֶה הַחֲלָה הָאֶחָת:
- 6 וְשִׂמְתָּ אוֹתָם שְׁתֵּי־מַעְרְכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעְרֶכֶת עַל הַשֻּׁלְחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְהוָה:
- 7 וּנְתַתָּ עֲלֵיהֶם מַעְרֶכֶת לְבָנָה זָכָה וְהִיְתָה לְלֶחֶם לְאֻזְכָּלָה אֲשֶׁה לַיהוָה:
- 8 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִצְרֶהָ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאָתָּה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
- 1 Command the Israelite people to bring you clear oil of beaten olives for lighting, for kindling lamps regularly.
- 2 Aaron shall set them up in the Tent of Meeting outside the curtain of the Pact [to burn] from evening to morning before הוהי regularly; it is a law for all time throughout the ages.
- 3 He shall set up the lamps on the pure* lampstand before הוהי [to burn] regularly.
- 4 You shall take choice flour and bake of it twelve loaves, two-tenths of a measure for each loaf.
- 5 Place them on the pure* table before הוהי in two rows, six to a row.
- 6 With each row you shall place pure frankincense, which is to be a token offering* for the bread, as an offering by fire to הוהי.
- 7 He shall arrange them before הוהי regularly every sabbath day—it is a commitment for all time on the part of the Israelites.

- 9 They shall belong to Aaron and his sons, who shall eat them in the sacred precinct; for they are his as most holy things from יהוה's offerings by fire, a due for all time.
- 10 There came out among the Israelites a man whose mother was Israelite and whose father was Egyptian. And a fight broke out in the camp between that half-Israelite* and a certain Israelite.
- 11 The son of the Israelite woman pronounced the Name in blasphemy, and he was brought to Moses—now his mother's name was Shelomith daughter of Dibri of the tribe of Dan—
- 12 and he was placed in custody, until the decision of יהוה should be made clear to them.
- 13 And יהוה spoke to Moses, saying:
- 14 Take the blasphemer outside the camp; and let all who were within hearing lay their hands upon his head, and let the community leadership* stone him.
- 15 And to the Israelite people speak thus: Anyone who blasphemes God shall bear the guilt;
- 16 and one who also pronounces the name יהוה shall be put to death. The community leadership* shall stone that person; stranger or citizen—having thus pronounced the Name—shall be put to death.
- 17 If any party kills any human being, that person shall be put to death.
- 18 One who kills a beast shall make restitution for it: life for life.
- 19 If any party maims another [person]: what was done shall be done in return—
- 20 fracture for fracture, eye for eye, tooth for tooth. The injury inflicted on a human being shall be inflicted in return.
- 21 One who kills a beast shall make restitution for it; but one who kills a human being shall be put to death.
- 22 You shall have one standard for stranger and citizen alike: for I יהוה am your God.
- 23 Moses spoke thus to the Israelites. And they took the blasphemer outside the camp and pelted him with stones. The Israelites did as יהוה had commanded Moses.
- והייתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי יְהוָה חֻק־עוֹלָם:
- וַיֵּצֵא בְּרָאשָׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בְּרָאִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְצְוּ בַּמַּחֲנֶה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי:
- וַיִּקְבֹּץ בְּרָאשָׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם וַיִּקְלֵל וַיִּבְיֵאוּ אוֹתוֹ אֶל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת־דִּבְרִי לַמְטֵה־דָן:
- וַיִּנְחֶהוּ בַּמִּשְׁמֶר לַפָּרֶשׁ לָהֶם עַל־פִּי יְהוָה:
- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- הוֹצֵא אֶת־הַמְּקַלֵּל אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָּל־הַשֹּׁמְעִים אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רָאשׁוֹ וְרָגְמוּ אוֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה:
- וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִקְלֵל אֱלֹהֵיו וְנִשְׁאַ חֲטָאוֹ:
- וְנִקְבַּשׁ שֵׁם־יְהוָה מוֹת יוֹמָת רָגוּם יִרְגְּמוּ־בּוֹ כָּל־הָעֵדָה כְּגֹר כְּאֶזְלָח בְּנִקְבֹּר־שֵׁם יוֹמָת:
- וְאִישׁ כִּי יַכֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוֹמָת:
- וּמִכָּה נֶפֶשׁ־בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ:
- וְאִישׁ כִּי־יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ:
- שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר עֵין תַּחַת עֵין שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם כֵּן יִתֵּן לוֹ:
- וּמִכָּה בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה אָדָם יוֹמָת:
- מִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כְּגֹר כַּאֲזָרַח יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
- וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמְּקַלֵּל אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אוֹתוֹ אֲבָן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: